

Ο Γ. Παπακωνσταντίνου στο patrasevents.gr - Ο 1ος που υπέγραψε το μνημόνιο – «Θα το κουβαλάω μια ζωή αυτό»!

27/09/16

Ο Γιώργος Παπακωνσταντίνου γεννήθηκε το 1961 στην Αθήνα. Έχει σπουδάσει οικονομικά στην Αγγλία (London School of Economics). Κατέχει Μεταπτυχιακό τίτλο από το Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης και Διδακτορικό δίπλωμα από τη Σχολή Οικονομικών του Λονδίνου (London School of Economics). Μετά τις σπουδές του, εργάστηκε επί 10 χρόνια στον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) στη Γαλλία.

Με την επιστροφή του στην Ελλάδα αποφάσισε να ασχοληθεί ενεργά με την πολιτική και το 2009 ορκίστηκε Υπουργός Οικονομικών της κυβέρνησης Γεωργίου Παπανδρέου. Μία περίοδος που ξεκίνησε να γίνεται εμφανής η οικονομική κρίση στην Ελλάδα και να γίνονται φανερά τα πρώτα σημάδια της ύφεσης.

Σχεδόν 6 χρόνια αργότερα, ο Γ. Παπακωνσταντίνου αποφάσισε να "λύσει" τη σιωπή του και να γράψει όλη την αλήθεια για την οικονομική κρίση, όπως εκείνος τη βίωσε.

Στο πλαίσιο της προώθησης του βιβλίου του, το οποίο ήδη μέσα σε 5 μήνες βρίσκεται στην τρίτη έκδοση, κάνει μία στάση στην Πάτρα, για να μιλήσει με τους αναγνώστες και να απαντήσει στις ερωτήσεις τους. Εμείς διαβάσαμε το βιβλίο του με τίτλο "Game over, όλη η αλήθεια για την κρίση" και θέσαμε στον κ. Παπακωνσταντίνου κάποια ερωτήματα, τα οποία και μας απάντησε.

Δείτε τα όλα σε μία συνέντευξη εφ'όλης της ύλης που ακολουθεί.

ΡΕ - Ας ξεκινήσουμε από τον τίτλο του βιβλίου, "Game over, Η αλήθεια για την κρίση", τί ήταν αυτό που σας οδήγησε στο να γράψετε ένα τέτοιο βιβλίο; Και γιατί ένας τόσο απαισιόδοξος τίτλος; Θεωρείτε ότι όντως το "παιχνίδι" έχει τελειώσει;

Γ.Π. - Όποιος γράφει, καταρχάς το κάνει από προσωπική ανάγκη – και εγώ είχα ανάγκη να αποτυπώσω όλα όσα βίωσα. Αλλά και να δώσω στους αναγνώστες μία – ελπίζω και πιστεύω ενδιαφέρουσα - αφήγηση για όσα δραματικά έχουν συμβεί στη χώρα μας τα τελευταία 6 χρόνια, μία αφήγηση βασισμένη σε γεγονότα και όχι σε εικασίες και θεωρίες. Το Game Over του τίτλου είναι η φράση του κ. Γιούνκερ όταν αποκαλύφθηκε η απάτη με τα στατιστικά στοιχεία της κυβέρνησης Καραμανλή. Το χρησιμοποιώ όμως και μεταφορικά ως το τέλος εποχής για έναν τρόπο λειτουργίας της χώρας μας. Η οικονομία βασισμένη στα δανεικά που στη συνέχεια γίνονται κατανάλωση με εισαγωγές, το κράτος που δεν ξέρει που και πόσα ξοδεύει – όλα αυτά έχουν τελειώσει πλέον. Φυσικά βέβαια το "παιχνίδι" δεν έχει τελειώσει για τη χώρα μας – θα έλεγα όμως ότι ξεκινάει ένα καινούργιο, με νέους κανόνες.

ΡΕ - Ο "πρώτος" που υπέγραψε το πρώτο μνημόνιο, πιστεύετε ότι αυτός ο "τίτλος" σας στοιχειώνει ακόμη;

Γ.Π. - Θα το κουβαλάω μία ζωή αυτό. Για πολλούς αυτό είναι ένας τρόπος για να με καταδικάσουν στην κοινή γνώμη. Όμως η υπογραφή του πρώτου μνημονίου ήταν αυτή που έσωσε τη χώρα από την άτακτη χρεοκοπία. Τα μέτρα που πάρθηκαν και συνόδευαν το μεγαλύτερο δάνειο που πήρε ποτέ χώρα στην παγκόσμια ιστορία ήταν χωρία καμία αμφιβολία πολύ δύσκολα για πάρα πολύ κόσμο, αλλά η κατάσταση για τη χώρα και τους πολίτες θα ήταν πολύ χειρότερη αν δεν καταφέρναμε το 2010 να πείσουμε τους

Ευρωπαίους εταίρους μας να δημιουργήσουν έναν μηχανισμό διάσωσης. Αλλά δυστυχώς τον πόλεμο που γλύτωσες και δεν βίωσες, τον φαντάζεσαι απλώς. Αυτό που μένει είναι οι δυσκολίες που πράγματι βίωσες.

ΡΕ - Από πότε θεωρείτε ότι ξεκίνησε η οικονομική κρίση στην Ελλάδα; Γιατί το 2009 - 2010, θεωρώ έγινε αντιληπτή από τους Έλληνες. Μήπως η "ρίζα" του κακού ξεκίνησε από πιο βαθιά;

Γ.Π. - Ναι, και το περιγράφω ξεκάθαρα στο βιβλίο. Οι ρίζες του κακού πάνε βαθιά και έχουν να κάνουν με το πελατειακό κράτος, με μία πολιτική τάξη που ενδιαφέρθηκε μόνο για τα δικά της συμφέροντα, και μία οικονομία που δεν προσαρμόστηκε στις αλλαγές που γίνονταν γύρω μας. Αλλά τα χρόνια που προηγήθηκαν της προσφυγής το μνημόνιο – η πενταετία Καραμανλή και ειδικότερα ο απόλυτος δημοσιονομικός εκτροχιασμός των δύο τελευταίων ετών, μαζί με τα ψεύτικα στοιχεία – ήταν αυτά που προκάλεσαν και μας οδήγησαν στο μνημόνιο.

ΡΕ - Καραμανλής και φαύλες υποσχέσεις με ψεύτικα νούμερα, όπως αναφέρετε στο βιβλίο, ή Σημίτης και η Ελλάδα στο ευρώ; Τί θεωρείτε ήταν η αρχή για να ξεκινήσει μία δύσκολη περίοδος για την Ελλάδα;

Γ.Π. - Αλίμονο αν συγκρίνουμε μία από τις πετυχημένες περιόδους διακυβέρνησης και εκσυγχρονισμού της χώρας (την περίοδο Σημίτη – παρά τα λάθη και τις παραλείψεις της) με την καταστροφική πενταετία Καραμανλή. Το λάθος δεν ήταν το γεγονός ότι μπήκαμε στο Ευρώ. Είναι ότι δεν καταλάβαμε και δεν θελήσαμε να κάνουμε τις απαραίτητες προσαρμογές στη συνέχεια για να αποκτήσει η Ελλάδα μία ανταγωνιστική οικονομία και ένα σύγχρονο κράτος μέσα στην Ευρωζώνη.

ΡΕ - Μετά το θρίαμβό σας στις εκλογές, ξεκίνησε μία νέα μέρα, τί ήταν πάνω-πάνω στην ατζέντα του ΠΑΣΟΚ;

Γ.Π. - Θυμηθείτε ότι το βασικό προεκλογικό σύνθημα του ΠΑΣΟΚ ήταν «ή αλλάζουμε ή βουλιάζουμε» - και όχι βέβαια το «λεφτά υπάρχουν» που χρησιμοποιήθηκε και κακοποιήθηκε αργότερα για πολιτικούς λόγους και για να αποφύγει τις ευθύνες της η ΝΔ. Σε προσωπικό επίπεδο όμως, μπορώ να σας πω ότι η βασική και πρώτη μου προτεραιότητα ήταν να καταλάβω πόσο πραγματικά δραματική ήταν η δημοσιονομική κατάσταση. Έπρεπε σε μερικές μόλις εβδομάδες να ετοιμαστεί ο προϋπολογισμός της επόμενης χρονιάς και αυτό προϋπέθετε να αποκτήσω εικόνα για την εκτέλεση του προϋπολογισμού – όταν η προηγούμενη πολιτική ηγεσία είχα αποκρύψει τα μηνιαία δελτία εκτέλεσης προϋπολογισμού των τελευταίων τριών μηνών πριν τις εκλογές!

ΡΕ - Είσοδος στο ΔΝΤ: Σωτήρια ή θάνατος τελικά;

Γ.Π. - Ήταν το αποτέλεσμα της επιμονής της Γερμανικής κυβέρνησης που δεν εμπιστεύονταν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ήθελε την τεχνογνωσία που έχει το ΔΝΤ σε παρόμοια πολυετή προγράμματα αλλά και το πολιτικό επιχείρημα για τον «σκληρό» στο τραπέζι απέναντι στον Γερμανό φορολογούμενο. Χωρίς το ΔΝΤ δεν θα υπήρχε πρόγραμμα. Και παρά τα όσα νομίζουν πολύ, σε αρκετά θέματα το ΔΝΤ ήταν πιο θετικό απέναντί μας από τους Ευρωπαίους εταίρους. Πχ πρότειναν περισσότερο χρόνο για να γίνει η δημοσιονομική προσαρμογή (άρα λιγότερα μέτρα άμεσα) και αργότερα ήταν οι πρώτοι που στήριξαν το θέμα της αναδιάρθρωσης του χρέους.

ΡΕ - Εκείνη η πρώτη "ασφυξία πληρωμών", στο πρώτο σχεδόν τρίμηνο της διακυβέρνησής σας, πόσο καταλυτική υπήρξε ώστε να στραφείτε για βοήθεια στην ΕΕ;

Γ.Π. - Ήταν ένα αγώνας απέναντι στον χρόνο, για να συνεχίσει να δανείζεται η χώρα από τις αγορές με βιώσιμα επιτόκια ώστε να μπορεί να πληρώνει μισθούς και συντάξεις. Το ταμείο ήταν μείον. Τα καταφέραμε μέχρι τον Απρίλιο του 2010, όταν δανειστήκαμε με 6% (χαμηλότερο και από τα επιτόκια που θα δανειζόμασταν σήμερα αν βγαίναμε στις αγορές). Μετά όμως και από την προς τα πάνω αναθεώρηση των στοιχείων του δημοσιονομικού ελλείμματος του 2009 τον Απρίλιο του 2010 (από 12,5 σε 13,4% του ΑΕΠ) η προσφυγή στο πρόγραμμα στήριξης έγινε αναπόφευκτη.

ΡΕ - Πολλά ξένα μέσα εκείνη την περίοδο (ορισμένα ακόμη και σήμερα) έκαναν λόγο για "τεμπέληδες Έλληνες" και έναν λαό που δουλεύει μόνον όταν τον "λαδώνουν". Είχαν δίκιο; Είναι στη νοοτροπία του Έλληνα όλο αυτό ή οι κινήσεις ορισμένων μας έβγαλαν, όπως λέμε, το όνομα;

Γ.Π. - Δυστυχώς έκανε πολύ ζημιά στη χώρα ο λαϊκισμός πολλών ξένων μέσων ενημέρωσης, ιδίως Γερμανικών εφημερίδων μεγάλης κυκλοφορίας. Αυτές επηρέασαν και την κοινή γνώμη στη Γερμανία και έκαναν ακόμα πιο δύσκολο για τη Γερμανική κυβέρνηση να δεχτεί τη δημιουργία του μηχανισμού στήριξης. Η αλήθεια βέβαια είναι πως μπορεί μεν η χώρα μας να έχει πολλά προβλήματα, αλλά σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΟΣΑ οι Έλληνες εργάζονται περισσότερες ώρες από σχεδόν όλους του λαούς της Ευρώπης. Και δεν μπορεί να ξεχάσει κανένας ότι οι υποθέσεις διαφθοράς πολύ συχνά αφορούσαν Γερμανικές επιχειρήσεις. Δώσαμε βέβαια κι εμείς πολλές αφορμές, και χτίστηκε μία ολόκληρη αφήγηση που αδικεί τη χώρα και τους Έλληνες.

ΡΕ - Ελλάδα: Συνδυετικός κρίκος ή ένα άβουλο πιόνι στην πολιτική σκακιέρα της Ευρώπης;

Γ.Π. - Μία μικρή χώρα, σε σημαντική όμως γεωστρατηγική περιοχή, που δεν πρέπει να λειτουργεί συμπλεγματικά απέναντι στις άλλες χώρες, αλλά ούτε και να πιστεύει πως δεν ισχύουν για εμάς οι Ευρωπαϊκοί κανόνες. Μπορούμε και πρέπει να διεκδικούμε το καλύτερο για τη χώρα μας μέσα στην ευρωπαϊκή οικογένεια στην οποία ανήκουμε, χωρίς να αισθανόμαστε πολίτες δεύτερης κατηγορίας στην Ευρώπη – και χωρίς να ψάχνουμε σωτήρες που δεν εμφανίζονται τελικά ποτέ. Προσωπικά, ποτέ δεν αισθάνθηκα μειονεκτικά όταν καθόμουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Αλλά βέβαια, υπάρχει και μία πραγματικότητα που συχνά ξεχνάμε: η πολιτική ισχύς μία χώρας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την οικονομική της ευρωστία.

ΡΕ - Σκάνδαλα, οικονομικές σπατάλες, πελατειακό καθεστώς, Siemens, Marfin και πολλά άλλα και ανάμεσά τους και στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Υπάρχουν θύτες και θύματα; Αυτοί που έπρεπε πλήρωσαν ή τιμωρήθηκαν οι αθώοι;

Γ.Π. - Όλα αυτά τραυμάτισαν τη χώρα, έκαναν ζημιά στην οικονομία και απαξίωσαν πλήρως το πολιτικό σύστημα. Δυστυχώς βέβαια πολλές φορές, με τις γενικεύσεις, μαζί με τα ξερά κάηκαν και τα χλωρά. Και το χειρότερο: οι υποθέσεις αυτές χρησιμοποιήθηκαν για να γιγαντωθεί ο λαϊκισμός στη χώρα.

ΡΕ - Πολλοί είχαν τη γνώμη ότι το καλοκαίρι του δημοψηφίσματος ήταν και το δυσκολότερο για την Ελλάδα. Εσείς συμφωνείτε με αυτό; Ή πιστεύετε ότι το καλοκαίρι του Μνημονίου ήταν πιο δύσκολο;

Γ.Π. - Χωρίς αμφιβολία, το δημοψήφισμα του 2015. Το 2010, πριν το μνημόνιο όλοι – ελληνική κυβέρνηση και εταίροι - κάναμε τα πάντα για να αποφευχθούν τα χειρότερα. Το καλοκαίρι του δημοψηφίσματος, με ευθύνη της ελληνικής κυβέρνησης, η χώρα παραλίγο να βρεθεί εκτός ευρωζώνης. Και με τον τρόπο αυτό – πέρα από την καταστροφή στη χώρα - να παίξει το παιχνίδι των πιο αντιδραστικών κύκλων στην Ευρώπη που ήθελαν πλέον την Ελλάδα εκτός Ευρώ.

ΡΕ - Ο Γ. Παπανδρέου το 2010 ήταν ο πρώτος που έθεσε το ζήτημα για εθνικό δημοψήφισμα για το, τότε, νέο πρόγραμμα στήριξης των 172 δις. ευρώ. Οι επικριτές του πολλοί, ακόμη και εσωκομματικοί "αντάρτες". Πιστεύετε ότι η ιστορία θα είχε άλλη τροπή, αν όντως πηγαίναμε στο δημοψήφισμα εκείνη την περίοδο;

Γ.Π. - Ναι, θα αποφεύγαμε έτσι ίσως πολλά δεινά – παρότι έχω ασκήσει κριτική στο βιβλίο στον τότε πρωθυπουργό για τον τρόπο με τον οποίο το ανακοίνωσε. Το δημοψήφισμα εκείνο – με την κυβέρνηση να στηρίζει το ναι, σε αντίθεση με το 2015 – θα εξανάγκαζε να διαλυθεί μία βασική χίμαιρα που κυριαρχούσε στη χώρα: ότι η Ελλάδα μπορούσε να συνεχίσει να είναι μέλος της Ευρωζώνης, χωρίς να αποδέχεται το μνημόνιο, δηλαδή τους κανόνες και τις προϋποθέσεις που έβαζαν όλες οι υπόλοιπες χώρες για τη συμμετοχή μας. Τελική η χίμαιρα αυτή – η αυταπάτη αν θέλετε – διαλύθηκε το 2015 μετά το δημοψήφισμα με την υπογραφή του τρίτου – χειρότερου και αχρείαστου – μνημονίου από τον κ. Τσίπρα. Αλλά με τεράστιο κόστος για την Ελλάδα...

ΡΕ - Ποιοι πιστεύετε "έκαψαν" το δημοψήφισμα Παπανδρέου;

Γ.Π. - Στο εξωτερικό, όσοι – όπως ο Γάλλος Πρόεδρος – δεν καταλάβαιναν την αναγκαιότητά του για να ξεπεραστεί η βασική «πλάνη» που κυριαρχούσε στη χώρα. Στο εσωτερικό, όσοι είχαν χτίσει καριέρες στην αντιμνημονιακή ρητορική και την έβλεπαν ως το όχημα για να τους οδηγήσει στην εξουσία.

ΡΕ - Πολλοί υποστηρικτές και μη, του ΠΑΣΟΚ, ακόμη μιλούν για εκείνους που "έφαγαν" τον Γ. Παπανδρέου. Θεωρείτε ότι ο Ευ. Βενιζέλος έπαιξε κάποιο ρόλο σε αυτό;

Γ.Π. - Θεωρώ ότι ο Παπανδρέου δεν στηρίχθηκε από το εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ – και είναι μία πραγματικότητα πως ένα μεγάλο μέρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας που αντιδρούσε σφοδρότατα ήταν προσκείμενο στον Βαγγέλη Βενιζέλο.

ΡΕ - Κεφάλαιο ΣΥΡΙΖΑ: Σε 6 χρόνια κατάφερε το ακατόρθωτο, από το 4% (2009) στο 36% (2015), πρώτο κόμμα, αφήνοντας πίσω ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Μήπως τελικά ο κόσμος κουράστηκε και είδε τον Τσίπρα, το Βαρουφάκη κ.α. σαν σωτήρες; Είναι όντως σωτήρες ή τους κατάπιε και αυτούς η "Λερναία Ύδρα" που λέγεται ΕΕ;

Γ.Π. - Ο κόσμος είχε κουραστεί, είχε απογοητευτεί, και πίστεψε ότι ο κ. Τσίπρας μπορούσε να σκίσει το μνημόνιο – και θα είναι και «μέρα-μεσημέρι» αν θυμάστε. Πίστεψε ότι «εμείς θα βαράμε τον ζουρνά και οι αγορές θα χορεύουν». Πίστεψε ότι ο κ. Βαρουφάκης μπορούσε να διαπραγματευτεί καλύτερα ως - υποτίθεται – ειδικός της θεωρίας παιγνίων. Η πραγματικότητα βέβαια αποδείχτηκε πολύ διαφορετική. Για να λειτουργήσεις στην ΕΕ και για να διαπραγματευτείς για τη χώρα σου πρέπει να γνωρίζεις τους κανόνες – ακόμα και αν θέλεις να τους αλλάξεις - και να κερδίζεις σε αξιοπιστία. Το μόνο που έκαναν ο κ. Τσίπρας

και ο κ. Βαρουφάκης είναι να παίξουν ένα παιχνίδι στην πλάτη της χώρας με στόχο την εξουσία.

ΡΕ - Πολλά στελέχη του ΠΑΣΟΚ προσχώρησαν στον ΣΥΡΙΖΑ. Είναι ο ΣΥΡΙΖΑ το παλιό ΠΑΣΟΚ;

Γ.Π. - Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα κόμμα του αυταρχικού λαϊκισμού, που δεν έχει πολλά κοινά με τη σύγχρονη ευρωπαϊκή αριστερά ή βέβαια κεντροαριστερά. Πολιτεύεται δημιουργώντας τεχνητούς εχθρούς και διχάζοντας την κοινωνία, αντί να την ενώνει. Έχει πράγματι προσελκύσει μέρος του παλιού ΠΑΣΟΚ, αλλά και η εποχή του παλιού ΠΑΣΟΚ έχει περάσει ανεπιστρεπτή.

ΡΕ - Εσάς σας έγινε πρόταση να είστε στην ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ; Αν ναι, γιατί αρνηθήκατε;

Γ.Π. - Θα αστείεύεστε!

ΡΕ - Αν όχι, έτσι και σας γινόταν τώρα η πρόταση, ποιά θα ήταν η απάντησή σας;

Γ.Π. - Συνεχίζετε να αστείεύετε... Δεν έχω τίποτα κοινό με τον ΣΥΡΙΖΑ. Ακόμα και σε θέματα του προγραμματικού τους λόγου όπου θα μπορούσα να συμφωνήσω όπως στα ζητήματα δικαιωμάτων ή στον χωρισμό εκκλησία και κράτους, κάνουν πίσω. Και βέβαια δεν θα μπορούσα ποτέ να στηρίξω ή να συνταχθώ με ένα κόμμα που επιλέγει να κυβερνήσει με ένα εθνολαϊκιστικό δεξιό μόρφωμα όπως οι ΑΝΕΛ.

ΡΕ - ΕΝΦΙΑ, περικοπές συντάξεων, ένας βασικός μισθός που δε φτάνει ούτε για τα προς το ζην, ανεργία, ανέχεια και στο βάθος... υποσχέσεις για ένα καλύτερο αύριο και αισιοδοξία από την Κυβέρνηση. Πόσο πιστεύετε αντέχει ακόμη ο ελληνικός λαός;

Γ.Π. - Οι υποσχέσεις όταν δεν έχουν αντίκρουσμα δεν μπορούν να πείσουν... Και όμως θα μπορούσαμε σήμερα να βλέπουμε το μέλλον με μεγαλύτερη αισιοδοξία, παρά τον τεράστιο πόνο των τελευταίων ετών. Ο κόσμος πράγματι δεν αντέχει άλλο – αλλά νομίζω ότι πλέον κυρίως δεν αντέχει άλλα ψέματα.

ΡΕ - Αν ήταν άλλη Κυβέρνηση, θεωρείτε θα είχαμε και διαφορετικούς χειρισμούς ή όλα είναι ένας φαύλος κύκλος τελικά;

Γ.Π. - Βασική προϋπόθεση για την ανάκαμψη είναι πολιτική σταθερότητα, η διάθεση για πραγματικές προοδευτικές αλλαγές, και η αξιοπιστία της χώρας στο εξωτερικό και στους επενδυτές. Αυτό το τρίπτυχο θα βοηθήσει να βελτιωθεί και η θέση όσων έχουν υποστεί τις περισσότερες θυσίες αυτά τα χρόνια – είναι προφανές ότι τους χρωστάμε. Αυτά όμως η σημερινή κυβέρνηση δεν μπορεί να τα εγγυηθεί. Μία άλλη, ίσως.

ΡΕ - Μία μικρή πρόβλεψη... εκλογές πρόωρα; ή εκλογές στην ώρα τους; Μητσοτάκης ή Τσίπρας; (Μιλάω πάντα για τα δύο κόμματα που βρίσκονται πρώτα αυτή τη στιγμή).

Γ.Π. - Δεν βλέπω άμεσα εκλογές – και σίγουρα δεν βλέπω τον κ. Τσίπρα να κάνει την επιλογή της προσφυγής στην κάλπη, γιατί θα χάσει. Ούτε όμως μπορώ να φανταστώ ότι η χώρα μπορεί να συρθεί όπως σέρνεται σήμερα μέχρι το τέλος της τετραετίας.

ΡΕ - Πως σχολιάζετε την άνοδο της ΧΑ στην Ελλάδα και γενικότερα των ακροδεξιών κομμάτων στην Ευρώπη, είναι απειλή για τη Δημοκρατία και πόσο κοντά στο σκοταδισμό μπορούν να μας φέρουν;

Γ.Π. - Είναι ίσως η πιο δραματική και επικίνδυνη πολιτική εξέλιξη των τελευταίων ετών. Όμως δεν αρκεί να τους ξορκίζουμε – τόσο εδώ όσο και στην υπόλοιπη Ευρώπη. Τα ποσοστά τους και η επιρροή τους θα εξασθενήσουν μόνο όταν αντιμετωπιστούν πειστικά τα πραγματικά προβλήματα από τα οποία αντλούν δύναμη: η οικονομική ανασφάλεια και οι ανισότητες που διευρύνονται.

ΡΕ - Ο Πλάτωνας στο έργο του "Πολιτεία" περιγράφει τον ιδανικό πολίτη και την ιδανική πόλη λέγοντας πως, μόνο όταν κυβερνήσουν οι φιλόσοφοι και οι "άριστοι", θα έχουμε το απόλυτο. Εσείς πιστεύετε ότι αυτό είναι μια ουτοπία ή με άξιους ηγέτες μπορούμε να το φτάσουμε έστω και στο ελάχιστο;

Γ.Π. - Δεν είμαι «Πλατωνικός». Πιστεύω στην ευρεία αντιπροσωπευτική δημοκρατία, και στη συμμετοχή όλων στην πολιτική, χωρίς αποκλεισμούς. Αλλά βέβαια μία κοινωνία επιλέγει και τους ηγέτες που της αξίζουν και την εκπροσωπούν... Ζούμε σήμερα σε μία εποχή όπου κυριαρχεί ο εύκολος και ανέξοδος λόγος και δυσπιστούν οι πολίτες απέναντι στους «ειδικούς». Χρειαζόμαστε «άριστους» στην πολιτική – αλλά πολιτική δεν γίνεται χωρίς λαϊκή συμμετοχή.

ΡΕ - Και για το τέλος, θα ξαναγυρνούσατε στην πολιτική σκηνή ενεργά;

Γ.Π. - Έχω κλείσει τον κύκλο μου ως ενεργός πολιτικός με την έννοια της συμμετοχής σε κόμματα και την έκθεση στη λαϊκή ψήφο. Έζησα σε λίγα χρόνια πολιτικής πορείας όσα άλλοι ζουν σε δεκαετίες. Έχει κι άλλα η ζωή.

ΡΕ - Άρα, να αποκλείσουμε την συμμετοχή σας σε κάποιο κόμμα ακόμα και με τον Γ. Παπανδρέου αρχηγό ;

Γ.Π. - Ισχύει η απάντηση στην προηγούμενη ερώτηση!

ΡΕ - Στο βιβλίο σας περιγράφετε γεγονότα και καταστάσεις που κόστισαν αρκετά στον ελληνικό λαό και πάντα τα μάθαινε τελευταίος. Μήπως αν βγαίνατε και τα εξηγούσατε όλα τότε, με όποιο κόστος, τα πράγματα να ήταν διαφορετικά;

Γ.Π. - Κι όμως , από την αρχή προσπαθούσαμε να εξηγήσουμε, απλώς ουδείς μας άκουγε ή πίστευε το εύρος και βάθος του προβλήματος (ή μας έλεγαν ότι πρέπει να δίνουμε στον κόσμο ελπίδα και να μην του μαυρίζουμε την ψυχή). Σας προτρέπω να ανατρέξετε στις ομιλίες του τότε πρωθυπουργού Γ. Παπανδρέου αλλά και τις δικές μου εκείνους τους τελευταίους μήνες του 2009 και τους πρώτους μήνες του 2010.

ΡΕ - Γιατί ποτέ κανένας στην πολιτική δεν το κάνει αυτό; Γιατί πάντα ο ελληνικός λαός να τα μαθαίνει τελευταίος; Γιατί δεν ακολουθεί κανένας το παράδειγμα του Περικλή, που μιλούσε για όλους και για όλα χωρίς φόβο και δισταγμό, καταφέρνοντας να κερδίσει την υστεροφημία του;

Γ.Π. - Είδατε τι παθαίνουν όσοι προσπαθούν να το κάνουν; Τα εύκολα αλλά ψεύτικα λόγια και υποσχέσεις ακούγονται πάντα καλύτερα από τις αλήθειες που είναι πολύπλοκες και δυσάρεστες.

<http://www.patrasevents.gr/article/247361-o-g-papakonstantinou-sto-patrasevents-gr-o-1os-pou-ipegrapse-to-mnimonio-tha-to-kouvalao-mia-zoi-auto>